

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Sfintele Paști, a Samarinencei

Pace peste țara venirii Mele cuvânt pe pământ, acum, la sfârșit de timp, și pace peste poporul din ea!

Pace ție de la Domnul Dumnezeuul tău, pace peste tine, neam român, și să se așeze peste tine și pentru tine cuvântul Meu și împlinirea lui, spre slava Mea din mijlocul tău, slava cetății cuvântului Meu din mijlocul tău!

Pace ție, cetate a cuvântului Meu! Pace vouă, străjeri ai cetății, și vouă, celor ce slujiți în ea! O, aveți grijă multă și veghe mare și mereu să-L slujiți pe Domnul, nu pe voi, și numai Lui să vă închinați și să-I slujiți cu laude, cu rugăciune și cântare, cu sprijinirea venirii Mele cuvânt pe pământ, cu ascultarea, cu sfatul cel pentru cele lucrate aici, cu dorul de împărăția cerurilor pe pământ cu oamenii, cu grăbirea venirii zilei Domnului, cu faptele vieții veșnice cu Domnul, o, fiilor, căci vremea aceasta este să vină ziua Domnului, și pe neașteptate vine ea, și trebuie veghe pentru această clipă, și temeți-vă de Domnul, o, fiilor! Și spun aceasta vouă ca să ia acest îndemn toți cei care iau de la voi cuvântul Meu cel de veghe pentru cei credincioși venirii Mele de azi cu pregătirea celor ce stau înaintea Mea ca să fie ei izbăviți de cele ce vin peste lume și care să n-aibă putere peste fiii lui Dumnezeu, căci scris este peste îngerii cei cu răsplata care vine peste oameni pe pământ: *«Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!»*.

Cuvântul Meu este îngerul care strigă peste pământ: *«Temeți-vă de Domnul!»*. O, ieșiți din lume, voi, cei ce vă temeți de Domnul, ieșiți, și nu vă temeți că pieriți de foame sau de lipsuri, căci vai de câștigul de care vă folosiți lucrând lumii ca să vă dea ea vouă! O, temeți-vă de Domnul, și El va purta de grijă celor ce ascultă de El și de vestirile Lui peste pământ, numai să aibă peste ei semnul salvării care să-i păzească de vătămarea cea pentru lume, iar Eu, Domnul, veghez și îi învăț mereu pe ei viața cea veșnică și faptele ei, căci omul va rămâne înaintea Mea cu faptele sale, și ele vor vorbi pentru el, și de aceea să caute el faptele vieții veșnice cu Domnul, dar nu faptele trupești, ci faptele duhovnicești, iar acestea sunt cele care rămân, nu cele care pier.

O, pacea Mea o așez în sfat la masa Mea de azi cu voi, fiilor din cetate, și am cu voi la masa cea de azi pe cei apropiați vouă acum, aici, pentru pregătirea praznicului care vine și se așează el înaintea Mea, praznicul Rusaliilor, iar azi stăm în sfat, și stăm cu oaspeți cerești și cu sărbătoarea fântânii întâlnirii, fiilor.

Sunt aici la masa de azi cu îngerul fântânii întâlnirii, cu samarineanca, cu mărturisitoarea Mea, și care a adus la cunoașterea lui Dumnezeu pe cei din cetatea Samariei și au spus ei: *«Credem, căci L-am auzit noi înșine și știm că El este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii!»*.

O, ca și atunci este și acum. Cei ce-și ziceau împlinitori nu se închinau Domnului, ci numai cei în duh și adevăr închinători, numai aceia se închinau și atunci, așa cum samarineii s-au închinat și au crezut și s-au luminat ei în Hristos. Astăzi tot așa este, cu cât mai mult se pun lacăte peste lăcașurile de biserici, căci Tatăl are drag de cei ce se închină Lui cu adevărat, nu în locuri alese, ci în tot locul și cu tot sufletul, așa cum au lucrat cei din Samaria, cei străini de poporul știut ales al Domnului, o, și Scriptura se împlinește după cum este scris în ea cuvântul lui Dumnezeu, și trebuie faptele credinței să poată aceasta, așa cum a lu-

crat credința în ziua când Eu, Domnul, M-am arătat la fântâna lui Israel ca să-i învăț pe oameni cum să bea din apa vieții și să fie vii și gata pentru Domnul, pentru viața cea veșnică, și care începe de pe pământ prin faptele ei, precum este scris.

O, iată, stau de vorbă cu samarineanca aici, la fântâna Mea cu voi, fiilor din cetate, și, auziți voi acum grăirea ei cu Mine și luați aminte și puneți apoi pe cale cuvântul întâlnirii Mele cu ea și cu voi, o, fiilor!

— *Cu Tine la fântână ca și atunci stau, Doamne, și dăm îndemn sfânt celor ce Te caută prin izvorul Tău de cuvânt, și apoi Tu vii și le spui lor să se deprindă desăvârșit cu taina și cu lucrarea inimii curate, așa cum eu am stat înaintea Ta atunci, la fântână, și m-am aplecat Ție și Duhului Sfânt al proorociei, Duhul Care citește omul și dă să-l învețe lumina și viața și faptele ei, iar eu m-am dat în clipa aceea Ție cu totul, Doamne, cu faptele mele toate, rele și bune, iar cea mai bună faptă mi-a fost credința că Tu ești Hristos Care avea să vină, căci aveam inima curată, și ea Te-a cunoscut și Ți s-a aplecat ca s-o luminezi, Doamne, cu glasul cuvântului Tău mare cât Dumnezeu, o, și așa Te-am cunoscut eu că ești Dumnezeu, după cuvântul Tău Te-am cunoscut, și după darul pe care l-am primit de la Tine, Doamne, și cu care i-am umplut pe toți cei din casa mea cu credința pentru mărturisirea Ta, și pe mulți din cetate apoi, o, și n-am mai ales apoi nimic să mai fac pe pământ, decât pe Hristos peste tot pe unde treceam, eu și cei ai casei mele, până ce necredincioșii s-au simțit prea vinovați față de Dumnezeu și au lovit ei în mărturisitorii Tăi.*

O, Tu ai venit din cer, Doamne, ca să mori pentru cei ce nu pot să moară pentru Tine, pentru Domnul lor, iar omul dă să vină la Tine ca să trăiască bine, să-i fie lui bine din partea Celui Care a arătat tuturor ce este, ce face iubirea, că dăruire fără plată arată că are înaintea lui Dumnezeu cel ce iubește pe Domnul. Din iubire când vine omul, doar atunci poate să-Ți dea ascultare și iubire, iar dacă dă să vină să-i fie bine sau să fie ajutat în dorințele lui sau ale casei lui, o, atunci el nu din iubire vine, ci vine ca să slujească pentru el, nu pentru Dumnezeu, Căruia Îi este dator cu iubirea și cu ascultarea, totul din credința născută în el de la Tine, și iată, nu vine să moară, ci vine să caute folos din partea lui Dumnezeu pentru el, iar când să vorbească faptele lui înaintea Ta, o, nu va avea cine și ce să mărturisească pentru el.

O, ascultați voi, popor al Domnului! Primiți peste voi lucrarea facerii voastre ori de câte ori ea vine să vă formeze, să vă ajusteze, să vă ajute să înțelegeți și să credeți apoi veghea Domnului, iar voi să faceți ca mine, să nu vă ascundeți sub dezvinovățiri, ci aplecați-vă ca unii care aveți nevoie de vindecare, de scăpare de dureri. O, nu vă împotriviți când sunteți cercetați sau priviți de Domnul în adânc. Feriți-vă să trăiți o viață mincinoasă, căci fățărnicia îi lucrează omului despărțirea de Dumnezeu pic cu pic. Așadar, fiți cu inima curată ca să puteți sta sub lucrarea facerii cea de la Dumnezeu, de Care aveți atâta nevoie, o, și nu vă temeți de adevăr, copii ai Domnului, și dați-vă Lui așa cum sunteți, ca să vă poată El lucra ca pe Domnul, și ca să fiți apoi din Hristos și să semănați cu El înaintea Tatălui, căci scris este: «Vor fi asemenea Lui!».

O, Doamne bun, numai mângâieri ne dai nouă, celor din cerul Tău de sfinți. Mersul Tău cu noi e tot o mângâiere, tot un alin, căci dorul doare, și așteptăm ziua cea de slavă și de încununarea biruinței Tale și a noastră, iar până atunci ne dai mângâieri, Doamne. O, pace Ție cu noi și cu ei când vii cu sfinții Tăi la ei! Te-am mărturisit aici, azi, la fântână, și dulce ne este nouă când vii cu noi la ei pe pământ!

— O, ce frumos, ce ușor, ce repede ți-a șoptit inima ta curată că stai de vorbă cu Hristos, tu, fiică a Samariei! Ce ușor ai primit descoperirea faptelor tale și îndreptarea ta cea de la Dumnezeu! Am așezat prilej bun ca să te gălesc și să-ți înnoiesc iubirea ca s-o dai apoi curată cerului, iar ție să nu-ți mai dai. Așa ar fi să facă tot omul care se întâlnește cu bunul Meu cuvânt, și să se lase el moale în mâna Mea făcătoare de om nou din omul lui cel vechi,

și să-i pot schimba iubirea spre cele ce rămân și să nu mai stea cu iubirea de partea lui și a celor ce nu-i aduc lui decât dureri.

Iată, pildă te dau la toți cei ce Mă întâlnesc la această fântână de cuvânt, și spun:

Ascultați voi de la Domnul cuvânt! Tot ceea ce se descoperă dintre cele ascunse de om înăuntrul lui și se vor a fi neștiute, o, tot meșteșugul ivirii deasupra a omului pitit cu faptele sale, cu greșelile sale toate, tot dedesubtul scos la lumină, toate sunt cărmuite de Dumnezeu, de mila Mea cea pentru om ca să-l descopăr cu răul din el, și care-l înșeală din partea diavolului întinericului celor ce se vor neștiute ale omului și ca să-l vindec pe om. Toată descoperirea care se face este cărmuită de Domnul milei și al dreptății. Să nu se dea vina pe om! Nu e bine să spună cineva cu nemulțumire: „*Oare cine m-a spus?*”.

O, nu e bine să te superi pe cineva pentru descoperirea relei tale purtări, omule viclean. Diavolul te îndeamnă să lucrezi ascuns de ceilalți, și chiar de Dumnezeu să crezi că te ascunzi, o, și tot diavolul te învață apoi să te superi, să căsunezi pe careva că te-a descoperit, dar în toate și prin toate este voia Mea, așa cum călăuzesc Eu descoperirea vicleniei care te învinuiește prin lucrarea ei față de dreptatea Mea când judec cu dreptate, față de cărma Mea pentru descoperirea celor pitite de om, și spuse de el apoi cum vrea el să spună, iar Eu am spus: Dacă vrei să fii creștin fugi de viclenie, ferește-te de fățarnicie, de minciună, de toată fapta ascunsă, căci când îți piere frica de pedeapsă, de dreptatea lui Dumnezeu pentru faptele vieții tale, o, e greu să mai poți lucra ceva sfânt și veșnic pentru viața sufletului tău de partea lui Dumnezeu.

O, fii creștini, puneți-vă santinele dacă ascultarea nu dă să vă așeze și să vă ajute ea. O, fiilor, fugiți de clipe de neveghe, nu le căutați cu lumânarea ca și cei ce au căzut din pricina nevegheii de peste ei. Va veni întrebare cum ați primit, cum ați ascultat și cât, din tot ce v-am povățuit veghind atât de mult peste voi, căci Eu văd înainte, văd pe cel ce va cădea făcându-și rost de cadere și dau să-l înștiințez ca pe samarineanca la fântână și să-i spun adevărul cel despre el și să-l creadă de la Mine și să se dea de partea Mea și să nu-și mai lucreze căderea, o, că nu se vede căderea când vine, și se simte ea din plin când ajunge omul să stea în plata ei și să-și plângă starea și să n-aibă cine să-i mai întindă mâna și să-l scoale din pierzare.

Fiilor, fiilor, iată ce vă învăț pe voi: Dacă dă să vină peste voi un greu pentru suflet și dacă aveți apoi o stare grea, o aveți pentru că vă învoiți cu ea, iar mai rău decât aceasta este când vă mai și arătați cu ea cu față posacă și întunecată față în față cu cei din jur, o, și așa își arată omul iubirea de sine, nemulțumirea lui, prin care rănește pacea aproapelui său și pacea dintre el și Dumnezeu, căci Domnul nu stă în sufletul apăsător și fără de pace prin nemulțumirea cea dinăuntru.

Iar cât privește locul cetății cuvântului Meu, o, acesta este loc înalt de tot, înalt, fiilor din cetate, și trebuie să fiți pe potrivă cu purtarea, cu iubirea, cu veghea, cu ascultarea, cu tot lucrul vostru pentru Domnul, după măreția locului, căci fiii lui Dumnezeu trebuie să aibă măreția cea de la Dumnezeu peste ei, și spun acestea ca să se audă de cei ce veneau și nu aveau grijă de măreția acestui loc, muntele înalt al Domnului, cetatea cuvântului lui Dumnezeu.

Iar azi am grăit la fântână, că e zi de sărbătoare a fântânii și a îngerului fântânii și Îmi învăț poporul ca pe cei din Samaria, care au mărturisit apoi pe Hristos peste tot, spre iertarea păcatelor lor și spre o altă viață apoi, viața cea sfântă, iubirea de Dumnezeu cu viața lor.

O, fiilor din cetate, din nou vă grăbesc la lucrul cel pentru popasul celor din cer la voi cu praznic de Rusalii, fiilor. Într-un suflet toți să lucrați și să pregătiți serbarea, căci aveți cele cerești oaspeți la masa sărbătorii Duhului Sfânt, fiilor. O, măi fiilor, căutați să fiți odihniți mai înainte de ziua și masa de praznic, și faceți, așadar, din vreme așezarea minunii care va mângâia de la voi pe Domnul și pe toți însoțitorii Lui cerești.

Lucrați cu multă pace, fiilor! Las glas de binecuvântare și de înțelepciune de sus în lucrarea cea frățască a sfatului și a lucrului cu sfat, și a dăruirii apoi pentru cele ale slavei Domnului cu voi. Iar pe cele pentru trup lăsați-le mai în spate și dați curs frumuseții întâlnirii Noastre cu voi și a voastră cu cerul, o, fiilor.

Acum, nădejdea Mea în voi e ca și a voastră în Mine, și unii altora ne aducem puteri și împliniri și ajutor, și toate spre bucuria cu Domnul, fiilor, și toate spre mângâiere, căci duhul mângâierii este ceea ce așezăm Noi înaintea Tatălui, Noi și voi, fiilor, iar Tatăl ne acoperă cu dragostea Lui de Tată, dragostea Lui cea pentru fii, dragostea lui Dumnezeu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

17/30-05-2021